

ТЕЛЕ

№ 03 (1401)
19 січня 2023

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-реklamний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

МАГАЗИН

КЛІМАТ КОМПЛЕКТ

КОНДИЦІОНЕРИ

КОТЛИ

БОЙЛЕРИ

ФІЛЬТРИ ТА СИСТЕМИ ОЧИЩЕННЯ ВОДИ

ГЕЛІОСИСТЕМИ ТА КОМПЛЕКТУЮЧІ

БУРІННЯ СВЕРДЛОВИН

САНТЕХНІЧНІ РОБОТИ

Т: 098 617 68 22

просп. Героїв Дніпра, 42

Долаючи виклики

шафці є чайник, поруч - чай, цукор, пакунки з печивом, бубликами й навіть вермішель швидкого приготування. У разі потреби можна скористатися обігрівачем.

Життєдайна волога

В одному з приміщень укриття є змога накачати води зі свердловини. Тут навіть пластикове відерце салатого кольору чудово вписалося в загальний дизайн кімнати. Щоправда, щоб накачати води, треба докласти зусиль - тендітним це навряд чи вдасться з першої спроби. Дмитро Биков упорався із цим завданням без проблем, заодно й пересвідчився, що система працює.

Тепло й затишно

Модульна теплова котельня, що працює на дизельному паливі, забезпечить теплом усю будівлю ЗОШ № 2, якщо ста-

Попри гучні назви, справжніх пунктів незламності в Україні не так уже й багато. А от у Горішніх Плавнях на базі ЗОШ № 2 організували укриття, де з комфортом та всім необхідним можна перечекати ймовірний блекаут.

Сучасне укриття, де є все, що може знадобитися і дорослим, і малим, - реальність. Його облаштували в ЗОШ № 2. Як тільки починає лунає сигнал повітряної тривоги, педагогічний колектив закладу миттєво реагує: організовує дітей, щоб ті оперативно залишили парти й спустилися в підвал, де в кожного є підписане місце. Також тут люб'язно пропонують захищений прихисток випадковим перехожим та відвідувачам школи, які в цей момент завітали сюди. Усе чітко, без зайвої метушні й за заздалегідь продуманим планом.

Грунтова підготовка

Ще при вході до ЗОШ № 2 стає зрозуміло, що тут підготувалися до будь-яких викликів сьогодення. Куди не кинь оком - стрілочки з написом «Укриття», до якого можна потрапити різними шляхами. Зліва стоїть ємність для води, яку приготували на випадок блекауту, нижче сходами - генератор. Працівники школи, незалежно від посади, усміхнені й спокійні. А й справді, чого перейматися, як тут давно вже пропрацювали механізм заходів

для роботи під час повітряної тривоги й навіть під час можливого блекауту.

- Наш згуртований колектив працює чітко за інструкціями, - пояснює директорка ЗОШ № 2 Тетяна Кириченко. - Часи складні, але разом такою чудовою командою можна впоратися з будь-якою задачею: коли кожен знає, що і як робити, працювати значно легше. Як інакше, якщо підвальне укриття школи під час повітряної тривоги функціонує не лише для учнів нашої школи, а й для учнів ЗОШ № 3? Дистанційне навчання освоїли, коронавірус майже подолали, віримо, що й у війні перемога буде за нами й усе буде Україна!

Міський голова Горішніх Плавнів погодився, що роботи виконано чимало, щоб зрештою пункт незламності запрацював. Дмитро Биков висловив вдячність і педагогічному колективу закладу, й усім, хто був задіяний у створенні комфортних умов для відвідувачів.

Сучасно й охайно

За перегородкою облаштували санітарно-гігієнічну кімнату. Туалети оснащені якісною сучасною сантехнікою - рукомийники, сушарка й кахлі виблискують чистотою. Є бойлер, тож помити руки можна гарячою водою.

- Роботи виконані добре, - коментує міський голова. - Усе скромно, але якісно.

Для найменших

Кімната матері й дитини зустрічає відвідувачів купою іграшок, плакатом на стіні, де, озброївшись кольоровими олівцями чи фломастерами, можна дати волю своїй творчій уяві. У пригоді матусям новонароджених стане сповивальний столик та розкладні триярусні ліжечка. Тут же на

НОВИНИ КОРОТКО

Дніпро

Військові, цивільні, жінки, діти чи люди похилого віку - для російських окупантів це не важливо. Єдине, що їх цікавить, - це терор та повне знищення України.

14 січня армія РФ вдарила ракетами по мирних містах, по цивільній інфраструктурі та житлових будинках. Крилата ракета Х-22 влучила в панельний будинок у Дніпрі, де проживали понад 1100 людей. Цей тип ракет також був застосований у Сергіївці (Одеська обл.) та Кременчуці. За повідомленням голови ОВА Валентина Резніченка, попередньо внаслідок ракетного удару зруйновано 72 квартири, за інформацією з прописок це 100-200 людей, з них близько 50 - діти, пошкоджено понад 230 квартир.

Усього до робіт з ліквідації наслідків обстрілу залучено 577 осіб та 103 одиниці техніки, з них від ДСНС - 155 осіб та 39 одиниць техніки.

17 січня пошуково-рятувальні роботи завершено. Врятовано 39 осіб, із них 6 дітей; загинула 45 осіб, в тому числі 6 дітей; травмовано 79 осіб, із них 16 дітей.

героя на території військового меморіалу «Їхні імена будуть жити вічно».

Бізнес під час війни

За даними платформи Опендатабот, у грудні 2022 року було зареєстровано понад 14,6 тис. ФОПів та 3 тисячі нових компаній. Загалом за весь 2022 рік було зареєстровано 203 тис. ФОПів та 33,4 тис. компаній.

Обіг закладів громадського харчування почав рости й навіть перевищив показники лютого. Так, в останній тиждень грудня 2022 року в Україні працювало 70 % закладів, як порівняти з показниками до великого вторгнення. А обіг становив 105 %, як порівняти з працюючими закладами в лютому.

Розкрити себе

Можливість розкрити ще й творчий потенціал з'явилася у працівників компанії Ferrexpro. Адже в планах до

Дня працівників та працівниць металургійної та гірничодобувної промисловості - створити корпоративний театр і презентувати постановку за легендарним твором Михайла Старицького «За двома зайцями». На волонтерських засадах допомогу нададуть справжні театральні зірки України - головний режисер та фахівці Полтавського обласного драматичного театру імені Миколи Гоголя.

У лікарні перебувають 28 постраждалих, 10 із них - у важкому стані. Безвісно зниклими залишаються 20 осіб.

Разом із рятувальниками ДСНС та добровольцями працюють кінологи та їхні вихованці - пошукові собаки з Павлоградського пошуково-рятувального кінологічного загону «Антарес» - 7 собак і 11 кінологів.

Нагадайте про це кожному, хто відмовляється пускати тварин у бомбосховище. Кожному, хто відмовляє в оренді людям із тваринами. Кожному, хто вважає, що порятунок тварин не на часі. Можливо, саме тварини колись врятують ваше життя.

Герої не вмирають

17 січня Горішньоплавнівська ТГ попрощалася із загибим війном Віталієм Вернидубом. У травні 2022 року містянин був мобілізований на російсько-українську війну. При виконанні бойового завдання з вогневого прикриття наших військових підрозділів матрос морської піхоти ЗСУ Віталій Вернидуб героїчно загинув біля населеного пункту Водяне Донецької області. Поховали

неться відключення від енергоживлення. Витрати палива становлять близько пів тонни на добу, але це того варте.

На випадок блекауту школа зможе прийняти близько 2 тис. осіб, які в підвальному приміщенні на випадок повітряної тривоги чи на одному з трьох поверхів закладу зможуть отримати доступ до електроенергії, щоб зарядити телефони й ліхтарики, та й просто зігрітися. Завдяки оптоволоконному кабелю тут безперебійний Wi-Fi, доступ до якого безштовковий.

Є аварійне освітлення: під час відключення від енергоживлення укриття сходи, що ведуть до нього, коридори, приміщення й санвузли освітлюються з використанням енергоощадних ламп. Подбали в пункті незламності й про вентиляцію: коли в укритті перебуває одночасно велика кількість дітей, тут не душно.

- У цьому пункті незламності є все необхідне, тож він, на мою думку, зразковий, - резюмував очільник Горішніх Плавнів. - Головна його перевага в тому,

що він повністю автономний. Це вам не намет з буржуйкою, де може розміститися до 30 осіб. На території Полтавської області немає таких пунктів незламності, як у ЗОШ № 2!

На його облаштування з міського бюджету було виділено близько 400 тис. грн. Ще майже 3,5 млн грн з міського бюджету були витрачені на придбання модульної котельні.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 03 дата виходу 19.01.2023 Наклад 1050 Замовлення № 310

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44508, 44500 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограмі можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

ІЗ СЕСІЙНОЇ ЗАЛИ

Після вшанування хвилиною мовчання земляків, які героїчно загинули, захищаючи рідну землю від російських загарбників, 25 депутатів Горішньоплавнівської міської ради оперативно розглянули низку важливих питань. Після попередніх детальних обговорень на депутатських комісіях присутні одностайно підтримали всі пункти порядку денного.

За вагомий вклад

Розгляд питань порядку денного розпочали з приемного. За значний особистий вклад у розвиток територіальної громади, активну депутатську діяльність, ініціативність, захист інтересів виборців Подяку міського голови вручено депутату Горішньоплавнівської міської ради Валерію Краснопіру. За популяризацію олімпійських видів спорту, підготовку спортсменів міжнародного рівня й вагомий вклад у розвиток спорту в місті таку ж відзнаку вручено тренеру-викладачу з дзюдо ДЮСШ № 1 Ігорю Горяшину, тренеру-викладачу з кульової стрільби ДЮСШ № 1 Віктору Недбайлу. За багаторічну сумлінну працю, зразкове виконання своїх службових обов'язків та небайдухе ставлення до потреб ВПО Подякою міського голови відзначені кухар СЗОШ № 5 Ніна Мельник та кухар ЗОШ № 3 Людмила Шилкіна.

Депутатів побільшало

Відповідно до вимог Виборчого кодексу України, міська територіальна виборча комісія провела засідання з приводу заміщення депутата. Згідно з постановою територіальної виборчої комісії № 61 від 21 грудня 2022 року, ухвалено рішення зареєструвати депутатом Горішньоплавнівської міської ради від політичної партії «Опозиційна платформа «За життя» Валерію Бінюкову.

Житло - освітянам

Депутати дозволили начальнику відділу освіти та керівникам закладів освіти за рахунок благодійних коштів та інших джерел, не заборонених законодавством, укласти у 2023 році договори з власниками житлових приміщень на закупівлю послуг з оренди житлових приміщень для працівників закладів освіти, які потребують цих послуг. Разом із тим затвердили список працівників галузі освіти, які потребують забезпечення житлом у 2023 році, та встановили граничний розмір вартості оренди житлового приміщення не більше 2500 грн на місяць.

- Щороку ми приймаємо таке рішення для працівників бюджетної сфери. Зок-

рема й для освітян, які не мають житла, проте приносять користь громаді, - наголосив міський голова Дмитро Биков.

Структуру УСЗН оновлено

Наступним рішенням внесли зміни й доповнення до структури УСЗН. Так, з 1 квітня поточного року ліквідують відділ персоналізованого обліку зі скороченням посад начальника відділу, головного спеціаліста відділу, а також головного спеціаліста сектору прийняття рішень відділу грошових виплат та компенсацій та головного спеціаліста виплатного сектору відділу грошових виплат і компенсацій.

Натомість з 1 квітня поточного року у відділі обслуговування пільгових категорій громадян буде утворено сектор з питань пільг. Додатково буде введено посади головного спеціаліста у відділ обслуговування пільгових категорій громадян, у відділ з питань внутрішньо переміщених осіб та соціально-трудових відносин, у сектор прийому громадян відділу грошових виплат та компенсацій.

- Це рішення було необхідне для оптимізації структури УСЗН, - зазначила у своїй доповіді начальниця відділу кадрового забезпечення Юлія Ковальчук. - Деякі повноваження цього управління були передані до управління Пенсійного фонду України, тому й розподілили обов'язки

між відділами. Попри оптимізацію, чисельність працівників УСЗН не зміниться.

Міський голова Дмитро Биков нагадав, що коли в Горішніх Плавнях з'явилися нові категорії громадян, а йдеться про учасників бойових дій, які нині захищають Україну від російських загарбників, та їхні родини, ВПО, навантаження на працівників УСЗН зросло:

- Представники вищеназваних категорій обслуговуються в нашому УСЗН, тому й довелося перерозподілити напрями їхньої роботи.

Допомога - малозахищеним

Завдяки відповідному рішенням у міському бюджеті передбачені кошти в розмірі 680 000 грн для надання депутатами міської ради матеріальної допомоги малозахищеним громадянам у 2023 році з розрахунку 20 000 грн на кожного депутата. Така матеріальна допомога надаватиметься відповідно до Порядку надання разової грошової допомоги.

- Кошти передбачені в тому ж розмірі, що й торік, - пояснив міський голова. - Працюємо в умовах воєнного стану, й бюджет наповнюється нині недостатнім чином, тому ці показники залишаємо без змін.

Наталка ВЕРЕМЧУК

ДО УВАГИ ВПО

Низка запитань надійшла від читачів «ТЕ» щодо отримання допомоги на проживання для ВПО. Роз'яснення надає очільниця УСЗН Світлана Чернявська.

- Станом на 17 січня 2023 року в Горішніх Плавнях кількість зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб склала 8367, із них дітей - 2015, - зазначає Світлана Чернявська. - Усього протягом 2022 року УСЗН міста було оформлено 9965 довідок ВПО.

Напередодні нового року Кабмін постановою від 30 грудня 2022 р. № 1481 «Деякі питання виплати допомоги на проживання ВПО» вніс зміни щодо здійснення виплат.

Починаючи з травня 2022 р., допомога надається ВПО:

- які перемістилися з тимчасово окупованої рф території України;
- які перемістилися з територій, на яких ведуться бойові дії або тимчасово окупованих;
- у яких житло зруйноване або непридатне для проживання внаслідок пошкодження і які подали заяву до 20 травня 2022 р. на відшкодування відповідних втрат, зокрема, через Єдиний державний вебпортал електронних послуг (портал «Дія») або за умови подання документального підтвердження від органів місцевого самоврядування факту пошкодження/знищення нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією рф.

Інформація про території, на яких ведуться бойові дії або які тимчасово окуповані рф, є складовою частиною переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затвердженого Мінінтеграції. У разі віднесення територій до цього переліку, допомога надається з 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відповідна інформація внесена до переліку.

З 1 лютого 2023 р. набирають чинності наступні зміни. Допомога не надається ВПО, які були обліковані як внутрішньо переміщені особи до 24 лютого 2022 р., крім осіб, які отримували щомісячну адресну допомогу ВПО для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг, та осіб, які повторно перемістилися з тимчасово окупованої рф території України, територій, на яких ведуться бойові дії або тимчасово окупованих рф, після 24 лютого 2022 року.

- Задля отримання допомоги на проживання необхідно стати на облік як ВПО, отримати відповідну довідку та подати заяву на отримання допомоги, - наголоси фахівчиня. - Заява про надання допомоги на проживання подається:

- в електронній формі дистанційно через портал «Дія»;
- особисто за фактичним місцем перебування: до ЦНАПу або УСЗН.

Заява подається від кожної повнолітньої особи, а інформація про неповнолітню дитину включається до заяви одного з батьків. Неповнолітня дитина (віком від 14 до 18 років) має право самостійно звернутися за призначенням допомоги. Заяву про виплату допомоги малолітній дитині, яка прибула без супроводження законного представника, може подавати від її імені родич (баба, дід, прабаба, прадід, повнолітній брат або сестра, тітка, дядько) або вітчим, мачуха, у яких проживає (перебуває) дитина.

Заяву про виплату допомоги малолітній дитині (до 14 років), яка прибула без супроводу, може подавати від її імені:

- особа, яка перебуває в сімейних, родинних стосунках (у тому числі хрещені батьки), за наявності документа, що підтверджує сімейні, родинні зв'язки особи з дитиною, виданого службою у справах дітей за місцем звернення;
- особа, яку батьки або інші законні представники уповноважили супрово-

джувати дитину, що підтверджується письмовою заявою одного із законних представників, завіреною органом опіки та піклування;

- особа, до сім'ї якої тимчасово влаштовано дитину, яка залишилася без батьківського піклування (за наявності копії наказу служби у справах дітей про тимчасове влаштування).

Виплата допомоги проводиться на поточний рахунок зі спеціальним режимом використання для зарахування допомоги «єПідтримка» або банківський рахунок заявника, відкритий у будь-якому банку (за стандартом IBAN), який зазначається в заяві.

Розмір допомоги становить: для осіб з інвалідністю та дітей - 3000 грн/міс., для інших осіб - 2000 грн/міс. Допомога надається щомісячно з місяця звернення.

ВПО несуть відповідальність за достовірність наданої інформації. Контроль за дотриманням вимог законодавства під час надання допомоги на проживання ВПО здійснюється територіальними органами Нацсоцслужби шляхом проведення вибіркової перевірки фактичного місця проживання/перебування ВПО, про що складається відповідний акт. У разі відсутності ВПО за фактичним місцем проживання/перебування посадова особа територіального органу Нацсоцслужби робить відповідний запис в акті і залишає ВПО повідомлення про необхідність протягом 10 календарних днів прибути до УСЗН за місцем перебування на обліку для проходження ідентифікації. У разі не виконання цих вимог приймається рішення щодо припинення надання допомоги на проживання з наступного місяця. Для відновлення виплати необхідно знову звернутись ЦНАПу або УСЗН та подати нову заяву на призначення допомоги. Допомога признається з місяця звернення.

Казка акварелі

Мисткиня Наталія Вітязь дивує горішньоплавнян незвичайним авторським підходом. Її глибинні багатшарові зображення мало нагадують звичну для багатьох напівпрозору гру відтінків акварелей. Натомість картини художниці зачаровують делікатно пропрацьованими деталями, насиченими кольорами, а деякі й своєю вагою до 10 кг.

У виставковій залі міського музею величю - нова виставка вкотре викликає захоплення горішньоплавнян. Нині тут експонуються роботи художниці Наталії Вітязь, і подивуватися майстерності мисткині варто кожному поціновувачу акварелі - картини просто вражають глибиною авторського погляду на звичні речі й багатогранністю зображень.

Мистецтво - витвір свободи

«Дарує казку акварель» - саме така назва об'єднала 21 роботу харківської художниці Наталії Вітязь, яка через війну нині проживає в Диканьці й на прохання місцевих музейниць радо зголосилася відправити свої роботи до нашої виставкової зали.

Відкриття чи не кожної виставки зазвичай супроводжує виконання музичних композицій, але гру відтінків акварелі на полотнах пані Наталії можна порівняти хіба що з пристрасним танком, кожен рух якого символізує помах пензля - виважений, наполегливий і такий нестримний у своїй фантазії. Виступи учасниць колективу східного танцю «Аль-Джана» (керівниця Олена Хохуля) ЦДтаЮТ захопили глядачів у вир яскравих рухів, круговерть сценічних барв, тонкий вимір такого незбагненного, але неймовірно прекрасного Сходу. Чудове поєднання однієї з найкрасивіших технік живопису та одного з найчарівніших видів танцю.

- Танець - маленька модель життя в кілька хвилин зі своїми емоціями та переживаннями. А мистецтво - витвір свободи, - додає наукова співробітниця музею Катерина Гредель-Чікір. - Художни-

нях: через ситуацію в країні багато художників виставляють свої творчі доробки лише в тих містах, де нині проживають самі, й це зрозуміло.

Виставка Наталії Вітязь працюватиме до 24 лютого. Насолодитися її роботами можна з вівторка до суботи включно з 9.00 до 18.00, обідня перерва з 13.00 до 14.00. Неділя, понеділок - вихідні.

Своє бачення

Наталія Вітязь працює з юних років виключно в техніці акварель, викори-

ки-акварелісти володіють неймовірною кількістю технік: робота на сирому аркуші передбачає виконання в один крок, але допускає акценти на деталях.

Вагомі доробки

Центральне місце виставки посідає великий японський триптих, який неодмінно привертає до себе увагу кожного, хто переступив поріг зали. Кожна його картина важить майже 10 кг. Це зумовлене й розмірами полотен, їхнім масивним обрамленням та склом, що захищає роботи від впливу сонячного світла й вологи.

- Добре, що нам допомогли доставити картини з Диканьки працівники Полтавського ГЗК на чолі з провідним інженером Андрієм Івановим, - зазначає заступниця директора музею з наукової роботи Катерина Ткаченко. - Вдячні й пані Наталії, яка погодилася, щоб її картини демонструвалися в Горішніх Плав-

стове матові відтінки й тони з металевим сьйвом. Проте її картини дуже реалістичні і яскраві завдяки застосуванню методу лесування.

- Метод лесування з додаванням авторської техніки й додають роботам Наталії Вітязь казковості, насиченості, - пояснює Катерина Ткаченко. - Мисткиня накладає акварельні фарби пошарово - від світлішого до темнішого відтінків, їхня властивість змінювати кольори й дає такий прекрасний, ще

більш живописний ефект. Сюжетна палітра художниці розмаїта: вона зображає натюрморти, здебільшого флористичні, щедро вдається до анімалістичних сюжетів, захоплюється скандинавською міфологією, використовує японську тематику, щоб передати ментальні й емоційні тонкощі лицарського кодексу самураїв, статусу гейш, релігійних обрядів.

Особливістю роботи мисткині є відсутність попередніх ескізів перед початком зображення, художниця навіть олівець не використовує. Малює картини фрагментарно: з низки фрагментів поетапно й утворюється композиція. Завдяки декоративності виконання кожен елемент у роботі вплітається в казкове мереживо чарів живопису. Сама ж пані Наталія зізнається, що не любить думати над картиною, а просто сідає за полотно й утілює свою ідею.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Вибір вирішує все

Очільник Полтавського ГЗК Віктор Лотоус завжди відкритий до спілкування з молоддю - випускники профільного класу Ferrexpo пересвідчилися в цьому під час чергової профорієнтаційної зустрічі. Школярам нагадали, що про своє майбутнє потрібно думати вже сьогодні.

В актовій залі СЗОШ № 5 гамірно й весело - зграя школярів завзято розглядає пакунки з написом Ferrexpo. Це маленькі сюрпризи від представників компанії, які завітали на профорієнтаційну зустріч, щоб розповісти сучасній молоді про перспективи роботи на підприємствах Ferrexpo. Учні слухають авторитетних доповідачів, затамувавши подих, бо вже зрозуміли: за їхнього бажання й за наявності потрібних знань та здібностей вони точно знайдуть своє місце під сонцем.

Змінювати світ

Досвід компанії, яка продовжує функціонувати навіть в умовах воєнного стану й підтримувати своїх співробітників, щоб пройти цей період з найменшими втратами, вражає. І це тоді, як більшість гірничодобувних підприємств України вже пів року не працює взагалі.

- Усе в житті взаємопов'язане: правильні рішення призвели до того, що кожен гвинтик у компанії працює правильно, навіть за таких форс-мажорних обставин, - зазначив голова правління ПрАТ «Полтавський ГЗК» Віктор Лотоус. - Проте якщо молодь буде бездумно копіювати все, що роблять старші, суспільство не зміниться на краще. І починати змінювати цей світ слід із самих себе та свого оточення. Ми щодня будуємо своє майбутнє, все залежить від кожного з нас.

Під час обговорення тих ризиків, які не можуть не впливати на роботу компанії, зазначалося про дефіцит електроенергії, через який дуже важко виготовляти потрібні обсяги залізородних окатків. Разом із тим Віктор Лотоус додав, що підприємство вже адаптувалося під поставчанню дизпалива, запчастин.

Молодь цікавилась і планами підприємства, на що його очільник відповів, що

вони нерозривно пов'язані з перемогою ЗСУ. А тим часом порадив учням подбати про хорошу освіту, щоб добре підготуватися до майбутнього працевлаштування й бути готовими до того, що для зростання потрібно робити трохи більше, ніж потрібно, й проявляти ініціативу.

Запитання, що вже багато років поспіль незмінно цікавить молодь, - як же Віктору Лотоусу вдалося стати головою правління, вкотре змусило усміхнутися гостя. Він відверто зізнався, що для цього доклав багато зусиль та засвоїв уроки всіх своїх учителів, що траплялися в житті. «Щастить тим, хто цього сильно хоче», - додав він.

Можливості є

Бути гідним свого генія порадив кожному начальник департаменту оцінки й розвитку персоналу В'ячеслав Татарчук:

- Яка б не виникла ситуація в житті, я завжди орієнтуюсь на власну думку як професіонала щодо бізнес-потреб, а не на нав'язані стереотипи. Хочу побажати всім учням реалізувати власний потенціал і не втрачати можливостей навчатися нового!

Очільник ДОРПу акцентував увагу молоді на тому, що саме зараз є можливість подумати про своє покликання й знайти відповідну роботу, щоб отримувати не лише гідний зарібок, а й задоволення на своєму робочому місці. І розповів, що легко переїхав з Києва до нашого маленького містечка, яке, попри деякі скептичні відгуки, не менш перспективне за столицю, бо тут чимало можливостей, головне знати, як їх реалізувати.

Видобуток і переробка, ремонтне забезпечення та корпоративний сервіс - напрямки, на які випускники можуть орієнтуватися вже сьогодні під час вибору май-

Здобутки Ferrexpo

- ~ входить до трійки світових лідерів гірничодобувної галузі,
- ~ повний виробничий цикл від видобутку залізної руди до виготовлення окатків високої якості,
- ~ майже 10 тис. співробітників,
- ~ центральні офіси компанії розташовані у Швейцарії та Великій Британії,
- ~ партнерами є компанії Європи, Азії та країн Близького Сходу,
- ~ попри втрату ринків збуту, виготовили й доставили споживачам більше 6 млн т залізородних окатків за 2022 рік,
- ~ Гуманітарний фонд, який почав працювати з 27 лютого 2022 року, продовжує допомагати ЗСУ, різним регіонам України, зокрема й деокупованим територіям,
- ~ найбільший у регіоні платник податків до міського й обласного бюджету, входить до десяти найбільших платників України,
- ~ найбільший роботодавець у регіоні.

бутньої професії. Додатковий плюс - стипендіальна програма, яка передбачає виплату компанією додаткової стипендії в розмірі 3,5 тис. грн та можливість працевлаштування. Разом із тим не слід забувати, що співробітники Ferrexpo працюють офіційно в безпечних умовах, мають медичне страхування, змогу розвивати свої професійні й особистісні навички.

З напутнім словом

Ще кілька місяців - і 11-класники переступлять поріг школи, щоб розпочати доросле життя. Педагоги вже зараз налаштовують учнів, що попереду в них ще більше відповідальності, роботи над собою та зусиль, які треба докласти, щоб досягти успіху.

- Такі профорієнтаційні зустрічі потрібні для досвіду, - наголосила директорка СЗОШ № 5 Алла Тузікова. - Кожна людина, звісно, має право на помилку, адже заздалегідь неможливо знати, як правильно спланувати своє життя, щоб усе влаштувало.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Українська мрія - єдність, свобода і незалежність. Уже майже рік, як ці слова перестали бути просто гучними тезами навіть для найполітичніших та найбільш відсторонених від історичного процесу громадян. Уже майже рік вони щодня сповнюються для нас розумінням та відчуттям найглибших сенсів. Ми єдині в боротьбі за життя та свободу країни. Саме про таку загальну громадянську позицію мріяли 22 січня 1919 року українці, які вітали на Софійській площі в Києві підписання Акту злуки. У день, який ми тепер називаємо Днем Соборності України.

Роки до об'єднання

Історія нашої країни, схоже, не знала й десятиліття спокою. З перших днів свого існування наші сусіди, самоназвані «братніми народами», намагалися позбавити Україну її цілісності, змінюючи її кордони, розриваючи її, винищуючи культуру та переписуючи історію. І рівно стільки ж Україна прагнула незалежності, самостійності та єднання. Черговою і, напевно, найпотужнішою такою спробою стало підписання майже 100 років тому Акта злуки представниками Української Народної Республіки, що постала на уламках російської імперії та Західноукраїнської Народної Республіки, утвореної на територіях, які входили до складу колись потужної Австро-Угорської імперії. У грудні 1918-го у Фастові з гарячим бажанням утілити українську мрію в реалії лідерам цих двох держав вдалося підписати своєрідний поєднувальний договір. Він увійшов у нашу сучасну історію як Акт злуки і 22 січня 1919 року був публічно оприлюднений у Києві на Софійській площі.

У тексті документа утверджувалось: «Однині воедино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України - Західноукраїнська Народна Республіка (Галичина, Буковина і Угорська Україна) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які вмирили кращі сини України. Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка».

Акт злуки увінчав прагнення українців Наддніпрянщини та Наддністрянщини об'єднатись та став основоположною подією для українського державотворення.

Але тоді об'єднання України відбулося суто символічно: вже через кілька тижнів після проголошення Акту злуки більшовики захопили Київ, пізніше поляки окупували Східну Галичину, а Чехословаччина - Закарпаття. Але народ України ніколи не втрачав надію на возз'єднання та свободу.

Українці не зникли і в 1939 році в місті Хуст уперше відсвяткували День Соборності. Цього дня під синьо-жовтими прапорами відбулася тридцятитисячна маніфестація місцевого населення, яке з'їхалось до столиці Карпатської України з усіх куточків краю згадати події 20-річної давнини.

Тюрмі народів - радянському союзу не вдалось, як він не намагався, знищити українство, і в 1990 році яскравим проявом єдності нашого народу став живий ланцюг, організований патріотичними силами. Мільйони тоді ще радянських українців узялися за руки від Києва до Львова, відзначаючи цей день. Відтоді в Україні живі ланцюги створювалися неодноразово, символізуючи єдність українського народу.

А з 1999 року День Соборності закріплений на законодавчому рівні суверенної держави.

Що знають про це свято в Горішніх Плавнях? Чи відчувають сьогодні єдність України?

Думка містян

Серед моїх співрозмовників того дня були місцеві мешканці, які мали різний ступінь обізнаності щодо історії рідної країни, але дещо спільне у їхніх відповідях я все ж таки почула.

- Сказати, що я досконально знаю історію України, то ні, - говорить **Дмитро**. - Знання на рівні шкільної програми. А тоді якось більше про історію радянського союзу розповідали. Мало інформації було саме про нашу країну. Відтак і зростав із набутим розумінням про розрізнену Україну, яку було прийнято умовно поділяти на Західну і Східну. Панувала така думка, що там живуть більше українці, ніж тут. І мова українська там була ширше вживана, і культура давніша, і традиції багатші. А про їхнє ставлення до росіян узагалі такі легенди ходили! Як зараз пам'ятаю, розповідали, що якщо до західного українця звернеться росіянин та попросить води, то звісно, йому дадуть напитись, але кухоль після нього в хату вже не занесуть. Але це на рівні якихось чуток та переказів. Я особисто, хоч і послуговуюсь у побуті російською мовою, із таким ніколи не стикався. А тепер думаю, що напевно чи це було правдою. Може, нам спеціально такі казки розповідали, щоб роз'єднати? Тепер ми побачили справжнє ставлення українців один до одного. Як би це не звучало, але війна нас об'єднала. Українці стали настільки дружними, показали, як вони вмійють підтримувати, як широко допомагати. Те, що задумувалось росіянами як спосіб нас налаштувати один проти одного, навпаки зблизило. Сподіваюся, що тепер всі відчувають справжню об'єднаність.

Саме агресія росіян сприяла тому, що ставлення до історії змінилось у **Вірі Федорівни**:

- Історія завжди була мені цікава. Та те, що сьогодні я бачу на власні очі, принесло розуміння, що те, чого нас навчали, - це одне, а справжня історія - то зовсім

інше. Різниця між Заходом та Сходом України, як на мене, найбільше відчувалася через мову. У нас тут був сильніший вплив росії, а чим далі від неї - тим більше українського. Нас тут налаштували на те, що там живуть не такі українці, як ми. А вони просто змогли зберегти себе. Я на Заході була один раз, але й того вистачило, щоб пересвідчитись, які там люди куль-

турні, хазяйновиті й гостинні. А нас залякували, налаштували проти них, розповідали, що все українське - це вороже та неперспективне. Пам'ятаю, як переїхала із села, де народилася, до тоді ще Комсомольська і в 1977 році влаштувалася вихователем у дитячий садочок. Так мені завідувачка просто у вічі казала: «Искореняйте украинизмы!». А років через 10, коли перейшла працювати до школи, а це вже наприкінці 80-х було, то вже завуч на педрадах казав зовсім інше: «А кто владеет этим языком?» А я руку підіймаю і кажу: «Я володію цією мовою!» Тоді почали говорити про те, що треба вивчати українську, і стали шукати вчителів для початкової школи. А таких практично не було. Тож шлях до визнання незалежності відбувся просто на моїх очах. А тепер я бачу, як відбувається об'єднання Заходу і Сходу. Скільки хлопців із Заходу пішли добровольцями на захист мешканців Сходу! А скільки переселенців вони прийняли! То як же ж тут не поріднитися! Спільне горе стало поштовхом до об'єднання. Звісно, не такою ціною єднання хотілося б. Але треба всім разом братись, як отой віник скручений, і воювати з ворогом. Росія хотіла нас роз'єднати цією війною, та вона нас тільки сильніше об'єднує, бо саме разом ми непереможні.

Кривава радянська диктатура роками намагалася знищити сміливі починання вільного українського народу. Та після подій 2013-2014 років нас уже було не зупинити. Революція Гідності і трагедії початку неоголошеної війни росії проти України, окупація росіянами Кримського півострова та Сходу країни... Чим потворніше вели себе росіяни, тим сильніше ставало бажання українців відокремитись від них, відродивши давність та окремість своєї нації.

Черговим проявом такого бажання стала декомунізація, що супроводжувалась поверненням історичних та суто українських назв містам та вулицям. У жовтні 2015 року в тоді ще Комсомольську на виконання вимог Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» було перейменовано 5 вулиць. Що показово, саме тоді замість вулиці Радянської з'явилась вулиця Соборна.

- День Соборності для мене значний ще зі школи, - говорить **Олена**. - До цього свята ми завжди готували реферати, в яких докладно розповідали його історію. Мені здається, що він рівнозначно важливий для України, як і День Незалежності. А от як його тепер відзначати? Мабуть, у розрізі сучасності:

зробити відповідний пост у соціальних мережах, щоб залучити до його відзначення якомога більше людей, розповісти все, що про нього знаю, своїм дітям. А знаю я чимало - з історії України в мене була вища оцінка, ніж із всесвітньої. А в останні роки, через певні політичні моменти, я почала цікавитися ще більше, занурюватися ще глибше. Раніше ми знали тільки те, що нам давали, тепер є можливість самому знайти набагато більше джерел, думок, тверджень, доказів. І різниця між інформацією, яку нам давали і яку вдалося знайти самотужки, разюча. Починаеш шукати розбіжності. І коли їх знаходиш, то з'являється ще більше запитань. А ще дуже багато про історію України я дізнавалася на уроках літератури. Я багато читала і української, і російської літератури, тож могла співставляти, аналізувати і знаходити навіть більше, ніж у підручниках історії, які зазвичай були кимось надиктовані. Тепер я це розумію. Як і те, що історія України завжди писалася кров'ю.

Того дня мені пощастило зустріти справжнього місцевого мешканця, який народився біля Горішніх Плавнів, коли ще тут і не почали будувати Комсомольськ.

- Сьогодні Україна складає іспит, - говорить **Георгій Іванович**. - Скільки століть нас позбавляли самостійності? Починаючи з Катерини, яка завзято винищувала наших предків-козаків, заселяючи ці землі «русскоговорящими имперцами», що приходили сюди, аби відрізати собі жирніше та привласнити якомога більше. Усі, хто приходив після неї на ці землі, шмагував їх, підкорював, заганняючи в рабство справжніх господарів. Нині українці мають виборений кров'ю шанс піднятися. Попри всіх хохлів, які причаїлись в очікуванні перемоги свого господаря - нашого ворога. А таких ой як багато! Тих, хто звик ходити під чужим батогом, готовий і

надурити, і продати свого ближнього, аби господар милостю якоюсь нагородив. Ми маємо показати всьому світу, що здатні об'єднатись і витримати цей іспит. Усі країни зараз на нас дивляться: а що ви за люди? Чи варті того, щоб інші стали поряд з вами, підтримали, допомогли? Треба зібратись в один великий соборний кулак - тоді й буде держава сильна, самостійна і незалежна. Буде! Я вірю!

Святкуючи День Соборності, українці проголошують своє об'єднання після понад століття розділеності у складі різних імперій. Ми нагадуємо собі, як тоді, на початку минулого століття, перед загрозою окупації та нового поділу наші предки заявили про бажання будувати спільну державу. Тоді українців об'єднала мрія мати свою державу та реальна загроза втратити себе.

Сьогодні ми знов опинились перед такою загрозою. Чи є своя незалежна держава для українців цінністю сьогодні? Безумовно, інакше ми б не об'єдналися так на її захист.

Ми відстоїмо нашу країну, ми відновимо її, ми не здамося, бо ми - нащадки тих незліченних незламних борців, які власною кров'ю століттями виборювали Україну. Вигартувані у вогні найстрашнішої війни, ми, сьогоднішні українці, стаємо одним цілим - соборною нацією, про яку так мріяли предки і якою пишатимуться нащадки.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

НАШІ ЗА КОРДОНОМ

Із мрією про професійний спорт

Вихованці горішньоплавнівських клубів і спортивних шкіл, які разом із батьками вимушені були виїхати за кордон через повномасштабне вторгнення росії в Україну, знаходять можливості продовжувати тренування. Багато країн нині радо приймають юних українських спортсменів, причому навіть пропонуючи їм безкоштовне відвідування занять. Та й наші не пасуть задніх - вони і вдома звикли працювати на повну, і в нових клубах тренуються, виступають на змаганнях і підвищують свій рівень.

Націлена на результат

Родина Королькових у 2022 році теж вирішила тимчасово виїхати за межі України. Вибір пав на Італію, бо там проживали їхні родичі, які зголосилися прихистити сім'ю з дітками. Голова родини - Володимир Корольков - відомий горішньоплавнянам як футболіст ФК «Гірник-Спорт». Протягом кількох років він був незмінним капітаном «Гірника-Спорт». Із 2021 року очолив ДЮФК «Гірник-Спорт». Також виступав як граючий тренер у складі «Гірника-Спорт-2».

Родина Королькових виховує трьох діток - двох дівчаток і хлопчика. І схоже, що любов до спорту в них чи не з народження.

Старша донька Юлія шостий рік займається самбо і дзюдо. У Горішніх Плавнях вона відвідувала ГО «ЦДР «Елефант», успішно виступала на обласних і всеукраїнських змаганнях. Після вимушеного переїзду тренування не покинула.

- Зараз ми перебуваємо в Італії, проживаємо в місті Гассіно (це неподалік від Турина), - розповіла мама дівчинки Анна Королькова. - Приїхали сюди до сестри чоловіка. Й практично відразу почали шукати клуби, де Юля могла б продовжити тренування. Знайшли клуб, де займаються дзюдо, в сусідньому місті Сетімо. Він називається «Аквіамо». До речі, це найкращий клуб в Італії, тож нам дуже пощастило. Там дуже гарні умови для занять, тренування проходять шість разів на тиждень. Відвідуємо його безкоштовно! Юлю дуже тепло прийняли, тренери схвально відгукуються про неї. Дуже дружний колектив, доньку завжди підтримують.

І мама, і донька зазначають, що на початку однією з найбільших проблем був мовний бар'єр.

- Спочатку було важко, оскільки я не розуміла їхню мову, але мені допомагав гугл-перекладач, - згадує Юля Королькова. - На першому занятті була трішки засмучена, та це все минуло. Загалом зустріли мене тепло. І якщо попервах спілкуватися було важко, то зараз уже ні. Я ходжу до школи і намагаюся розмовляти італійською і там, і на тренуванні. А коли щось не розумію, то тренер говорить англійською або ж вдається порозумітися через перекладач.

Виступаючи на змаганнях в Італії, Юля Королькова неодноразово підіймалася на п'єдестал пошани або ж зупинялася буквально за крок до нього:

- 2 місце в турнірі з дзюдо на кубок м. Турин;
- 5 місце на Кубку Італії з дзюдо в Мілані;
- 5 місце на Кубку Сардинії з дзюдо;
- 1 місце на змаганнях у Мілані (на кшталт обласних змагань в Україні).

А у грудні 2022 року Юля виконала нормативи з дзюдо на II КЮ і отримала черговий пояс синього кольору.

- Я обов'язково планую в майбутньому бути професійною спортсменкою, - ділиться своїми мріями дівчина. - Тож, звичайно, тут, в Італії, я продовжую наполегливо тренуватися.

Хоча тренування й відрізняються від тих, до яких я звикла в «Елефанті», - зовсім різна техніка. Обов'язково виступаю на змаганнях - бувають і поразки, і перемоги. Та я йду вперед. Щоправда, я дуже сумую тут за рідною домівкою, друзями. Часто згадую своїх тренерів. Дякую їм за те, що вірили в мене, вкладали душу та знання. Я обіцяю, що не підведу їх.

Ціна спорту

Анна Королькова зазначає, що для українців в Італії пропонують заняття спортом безкоштовно. Але це тільки для українців. Місцеві мають платити за таке задоволення чималеньку суму - близько 400-500 євро на рік.

Що стосується занять футболістом, яким, до речі, займаються Юліні сестричка Ксенія та братик Ігор, вони в Італії коштують близько 300 євро на рік. Та є й клуби, які беруть ще більше. До того ж